

יח:

עין משפט
גור מצוה

קלו א מ"י פ"ג מהל' שבת
הכלה כי תמנ' לז"ן הו'
טושי"ע אר"ח ש"מ' נד' טושי"ע
ז'
קלו ב מ"י טושי"ע טו'
טושי"ע ט'
קלו ב מ"י פ"ג טו' הכלה
ז'
קלו ד מ"י טו' הכלה ז'
טושי"ע טושי"ע ז'
אר"ח ש"מ' רב' טושי"ע ז'
ושי"מ טושי"ע ז'
ק"ב ה מ"י טו' הכלה ז'
טושי"ע טושי"ע אר"ח
טושי"ע רב' טושי"ע ז'
ק"ב ו ז' מ"י טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח רב' טושי"ע
ז'
ק"ב ח ז' מ"י טו' הכלה
טו' טו' טושי"ע טו'
טושי"ע ז'
ק"ב י מ"י טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'

יצאות השבת פרק ראשון שבת

מסורת הש"ס

(א) תיפתקא שבת פ"ד
(ב) וי"י מ"י פ"ג מהל' שבת
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'

לה כ"ש אלף הש"ס הוא דקאמר הכי הא מני ב"ש היא אליבא דרב
יוסף דמוקי לה משום שבימת כלים אלב לרב אושעיה מנינ' למימר
דמוקי לה כ"ה וז"ל ליה השמענת קול כרבה וכן פסק ר"ח דטעמא
דריחיס משום השמענת קול ואז"ל כ"ה ועוד דסוגיא דלקמן לא
מיתוקמא אלף כרבה כדפי' וקי"ל
כרב אושעיה דמאן תנא שבימת כלים
בית שמאי היא ומומר להשאל כלים
לנכרי ואין לחוש בנמה שיעשה בו
הנכרי מלאכה אלב נהממו חסור
להשאל דשבימת כהממו עליו
דאורייתא י' וז"ב בית שמאי אף
ע"ז גב דלא קעבד מעשה וכו'.
השחא דטעמא דכ"ש משום שבימת
כלים ה"ן ג' צנות קמייתא אין שורין
דיו וסממניס ואוינין ומלודות הוו
משום שבימת כלים שהמלאכה נעשית
במון הכלי ומלאכה שהכלי עושה
המלאכה אלב מוכרין לנכרי ועורות
לעבדן וכלים לכוסם לא היו משום
שבימת כלים דנמה שיערות
מתעבדין אין העור עושה המלאכה
אלף האדם המעבד עושה המלאכה
וכן בגד המתלבן האדם המלבוש
עושה המלאכה אלף טעמא דאסרי
בית שמאי משום דמחלף בשלותו
ולא הכי נמי מוגמר וגפריית דמוקי
בסמוך דמנחי ארעא חף על גב
שהכלים העליונים מתגפרים ונצבעים
לא שייך שבימת כלים כדפי' שהכלי
שאין המלאכה נעשית בו אין בהן
משום שבימת כלים:

הגהות הב"ח

(א) תיפתקא שבת פ"ד
(ב) וי"י מ"י פ"ג מהל' שבת
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'

גליון הש"ס

ב"ש היא קרי' חיי' וכו'
ק"ב הישיבה כהני' ש"ן
לקמן דף ל' ב"ש מ"י
ד"ה שבת: ר"ח ד"ה נחיה
ש"ן וכו' כ"ב: ק"ל לא
מ"י תיקו' ל"ה מנ"י דר"ס
כ"ה חמון ומכיל דקדושה
מפיק ואף ל"ה ח"ל איכ"ה
דכ"ה להחיות ל"ה ח"ל איכ"ה
ש"ס ד"ל חמון ומכיל ח"ל
וה"ן כ"ן שפ"ר י"ח חמון
ול"ה חכ"ל דטעמ' פ"ד
משום חמון דח"ל חמון
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
שבת כל זה מנ"י ח"ל ח"ל
נירוק וכו' ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
וי"ן דמנ"י ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דג"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דמנ"י חמון ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק כל ישיבת ח"ל ח"ל ח"ל
לקן ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל

מוגמר וגפריית מ"ט שרו ב"ש התם מנח
אארעא גיגית ונר וקדרה ושפור מ"ט שרו
ב"ש דמפקד להו אפקורי מאן תנא לאה
דת"ר ז"ל לא תמלא אשה קדרה עססיות
ותורמסין ותינה לתוך התנור ע"ש עם חשכה
ואם נתנן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו
כיוצא בו ז"ל ימלא נחתום הבית של מים
ויניח לתוך התנור ע"ש עם חשכה ואם עשה
כן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו לימא
ב"ש היא ולא ב"ה אפילו תימא ב"ה גזירה
שמא יחתה בגחלים א"ה מוגמר וגפריית נמי
לגזור התם לא מחתי להו דאי מחתי סליק
בהו קוטרא וקשי להו ואנין של פשתן נמי
ליגזור התם: כיון דקשי להו זיקא לא מגלו
ליה צמר ליורה לגזור אמר שמואל ביורה
עקורה וגיחויש שמא מגיס בה יבעקורה
וטוחה והשתא דאמר מר גזירה שמא יחתה
בגחלים י"האי קדרה חיימא שרי לאגוחה
ע"ש * עם חשיכה בתנורא מ"ט כיון דלא חזי
לאורתא אסוחי מסח דעתיה מיניה ולא אתי
לחתויי גחלים ובשיל שפיר דמי בשיל ולא
בשיל אסיר ואי שדא ביה גרמא חייא שפיר
דמי והשתא דאמר מר כל מיד דקשי ליה
זיקא לא מגלו ליה האי בשרא דגדיא ושריק
שפיר דמי דברחא ולא שריק אסיר דגדיא
ולא שריק דברחא ושריק רב אשי שרי ורב
ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי דשרי
ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה אלא
כדי שיעזלו מבעוד יום התם דברחא ולא
שריק איכא דאמרי ז"ל דגדיא בין שריק בין לא
שריק שפיר דמי דברחא נמי ושריק שפיר
דמי כי פליגי דברחא ולא שריק רב אשי
שרי יורב ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי
דשרי ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה
אלא כדי שיעזלו מבעוד יום התם כבשרא
אגומרי אמר רבינא האי קרא חייא שפיר דמי
כיון דקשי ליה זיקא כבשרא דגדיא דמי:
ב"ש אומרים אין מוכרין: ת"ר ב"ש אומרים
לא ימכור אדם הפצו לנכרי ולא ישאלו
ולא ילוננו ולא יתן לו במתנה אלא כדי שיגיע
לביתו וכו' אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך
לחומה רבי עקיבא אומר כדי שיצא מפתח
ביתו א"ר יוסי בר' יהודה הן הן דברי רבי
עקיבא הן הן דברי בית הלל לא בא רבי
עקיבא אלא לפרש דברי ב"ה: ת"ר "בש"א
לא ימכור אדם חמצו לנכרי אלא אם כן יודע בו שיכלה קודם הפסח דברי ב"ש
ובית הלל אומרים: כל זמן שמותר לאוכלו מותר למוכרו רבי יהודה אומר
כותח

הגהות הב"ח

(א) תיפתקא שבת פ"ד
(ב) וי"י מ"י פ"ג מהל' שבת
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'

גליון הש"ס

ב"ש היא קרי' חיי' וכו'
ק"ב הישיבה כהני' ש"ן
לקמן דף ל' ב"ש מ"י
ד"ה שבת: ר"ח ד"ה נחיה
ש"ן וכו' כ"ב: ק"ל לא
מ"י תיקו' ל"ה מנ"י דר"ס
כ"ה חמון ומכיל דקדושה
מפיק ואף ל"ה ח"ל איכ"ה
דכ"ה להחיות ל"ה ח"ל איכ"ה
ש"ס ד"ל חמון ומכיל ח"ל
וה"ן כ"ן שפ"ר י"ח חמון
ול"ה חכ"ל דטעמ' פ"ד
משום חמון דח"ל חמון
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
שבת כל זה מנ"י ח"ל ח"ל ח"ל
נירוק וכו' ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
וי"ן דמנ"י ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דג"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דמנ"י חמון ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק כל ישיבת ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
לקן ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל

מוגמר וגפריית מ"ט שרו ב"ש התם מנח
אארעא גיגית ונר וקדרה ושפור מ"ט שרו
ב"ש דמפקד להו אפקורי מאן תנא לאה
דת"ר ז"ל לא תמלא אשה קדרה עססיות
ותורמסין ותינה לתוך התנור ע"ש עם חשכה
ואם נתנן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו
כיוצא בו ז"ל ימלא נחתום הבית של מים
ויניח לתוך התנור ע"ש עם חשכה ואם עשה
כן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו לימא
ב"ש היא ולא ב"ה אפילו תימא ב"ה גזירה
שמא יחתה בגחלים א"ה מוגמר וגפריית נמי
לגזור התם לא מחתי להו דאי מחתי סליק
בהו קוטרא וקשי להו ואנין של פשתן נמי
ליגזור התם: כיון דקשי להו זיקא לא מגלו
ליה צמר ליורה לגזור אמר שמואל ביורה
עקורה וגיחויש שמא מגיס בה יבעקורה
וטוחה והשתא דאמר מר גזירה שמא יחתה
בגחלים י"האי קדרה חיימא שרי לאגוחה
ע"ש * עם חשיכה בתנורא מ"ט כיון דלא חזי
לאורתא אסוחי מסח דעתיה מיניה ולא אתי
לחתויי גחלים ובשיל שפיר דמי בשיל ולא
בשיל אסיר ואי שדא ביה גרמא חייא שפיר
דמי והשתא דאמר מר כל מיד דקשי ליה
זיקא לא מגלו ליה האי בשרא דגדיא ושריק
שפיר דמי דברחא ולא שריק אסיר דגדיא
ולא שריק דברחא ושריק רב אשי שרי ורב
ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי דשרי
ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה אלא
כדי שיעזלו מבעוד יום התם דברחא ולא
שריק איכא דאמרי ז"ל דגדיא בין שריק בין לא
שריק שפיר דמי דברחא נמי ושריק שפיר
דמי כי פליגי דברחא ולא שריק רב אשי
שרי יורב ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי
דשרי ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה
אלא כדי שיעזלו מבעוד יום התם כבשרא
אגומרי אמר רבינא האי קרא חייא שפיר דמי
כיון דקשי ליה זיקא כבשרא דגדיא דמי:
ב"ש אומרים אין מוכרין: ת"ר ב"ש אומרים
לא ימכור אדם הפצו לנכרי ולא ישאלו
ולא ילוננו ולא יתן לו במתנה אלא כדי שיגיע
לביתו וכו' אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך
לחומה רבי עקיבא אומר כדי שיצא מפתח
ביתו א"ר יוסי בר' יהודה הן הן דברי רבי
עקיבא הן הן דברי בית הלל לא בא רבי
עקיבא אלא לפרש דברי ב"ה: ת"ר "בש"א
לא ימכור אדם חמצו לנכרי אלא אם כן יודע בו שיכלה קודם הפסח דברי ב"ש
ובית הלל אומרים: כל זמן שמותר לאוכלו מותר למוכרו רבי יהודה אומר
כותח

הגהות הב"ח

(א) תיפתקא שבת פ"ד
(ב) וי"י מ"י פ"ג מהל' שבת
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'

גליון הש"ס

ב"ש היא קרי' חיי' וכו'
ק"ב הישיבה כהני' ש"ן
לקמן דף ל' ב"ש מ"י
ד"ה שבת: ר"ח ד"ה נחיה
ש"ן וכו' כ"ב: ק"ל לא
מ"י תיקו' ל"ה מנ"י דר"ס
כ"ה חמון ומכיל דקדושה
מפיק ואף ל"ה ח"ל איכ"ה
דכ"ה להחיות ל"ה ח"ל איכ"ה
ש"ס ד"ל חמון ומכיל ח"ל
וה"ן כ"ן שפ"ר י"ח חמון
ול"ה חכ"ל דטעמ' פ"ד
משום חמון דח"ל חמון
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
שבת כל זה מנ"י ח"ל ח"ל ח"ל
נירוק וכו' ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
וי"ן דמנ"י ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דג"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דמנ"י חמון ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק כל ישיבת ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
לקן ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל

מוגמר וגפריית מ"ט שרו ב"ש התם מנח
אארעא גיגית ונר וקדרה ושפור מ"ט שרו
ב"ש דמפקד להו אפקורי מאן תנא לאה
דת"ר ז"ל לא תמלא אשה קדרה עססיות
ותורמסין ותינה לתוך התנור ע"ש עם חשכה
ואם נתנן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו
כיוצא בו ז"ל ימלא נחתום הבית של מים
ויניח לתוך התנור ע"ש עם חשכה ואם עשה
כן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו לימא
ב"ש היא ולא ב"ה אפילו תימא ב"ה גזירה
שמא יחתה בגחלים א"ה מוגמר וגפריית נמי
לגזור התם לא מחתי להו דאי מחתי סליק
בהו קוטרא וקשי להו ואנין של פשתן נמי
ליגזור התם: כיון דקשי להו זיקא לא מגלו
ליה צמר ליורה לגזור אמר שמואל ביורה
עקורה וגיחויש שמא מגיס בה יבעקורה
וטוחה והשתא דאמר מר גזירה שמא יחתה
בגחלים י"האי קדרה חיימא שרי לאגוחה
ע"ש * עם חשיכה בתנורא מ"ט כיון דלא חזי
לאורתא אסוחי מסח דעתיה מיניה ולא אתי
לחתויי גחלים ובשיל שפיר דמי בשיל ולא
בשיל אסיר ואי שדא ביה גרמא חייא שפיר
דמי והשתא דאמר מר כל מיד דקשי ליה
זיקא לא מגלו ליה האי בשרא דגדיא ושריק
שפיר דמי דברחא ולא שריק אסיר דגדיא
ולא שריק דברחא ושריק רב אשי שרי ורב
ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי דשרי
ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה אלא
כדי שיעזלו מבעוד יום התם דברחא ולא
שריק איכא דאמרי ז"ל דגדיא בין שריק בין לא
שריק שפיר דמי דברחא נמי ושריק שפיר
דמי כי פליגי דברחא ולא שריק רב אשי
שרי יורב ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי
דשרי ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה
אלא כדי שיעזלו מבעוד יום התם כבשרא
אגומרי אמר רבינא האי קרא חייא שפיר דמי
כיון דקשי ליה זיקא כבשרא דגדיא דמי:
ב"ש אומרים אין מוכרין: ת"ר ב"ש אומרים
לא ימכור אדם הפצו לנכרי ולא ישאלו
ולא ילוננו ולא יתן לו במתנה אלא כדי שיגיע
לביתו וכו' אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך
לחומה רבי עקיבא אומר כדי שיצא מפתח
ביתו א"ר יוסי בר' יהודה הן הן דברי רבי
עקיבא הן הן דברי בית הלל לא בא רבי
עקיבא אלא לפרש דברי ב"ה: ת"ר "בש"א
לא ימכור אדם חמצו לנכרי אלא אם כן יודע בו שיכלה קודם הפסח דברי ב"ש
ובית הלל אומרים: כל זמן שמותר לאוכלו מותר למוכרו רבי יהודה אומר
כותח

הגהות הב"ח

(א) תיפתקא שבת פ"ד
(ב) וי"י מ"י פ"ג מהל' שבת
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'

גליון הש"ס

ב"ש היא קרי' חיי' וכו'
ק"ב הישיבה כהני' ש"ן
לקמן דף ל' ב"ש מ"י
ד"ה שבת: ר"ח ד"ה נחיה
ש"ן וכו' כ"ב: ק"ל לא
מ"י תיקו' ל"ה מנ"י דר"ס
כ"ה חמון ומכיל דקדושה
מפיק ואף ל"ה ח"ל איכ"ה
דכ"ה להחיות ל"ה ח"ל איכ"ה
ש"ס ד"ל חמון ומכיל ח"ל
וה"ן כ"ן שפ"ר י"ח חמון
ול"ה חכ"ל דטעמ' פ"ד
משום חמון דח"ל חמון
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
שבת כל זה מנ"י ח"ל ח"ל ח"ל
נירוק וכו' ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
וי"ן דמנ"י ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דג"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דמנ"י חמון ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק כל ישיבת ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
לקן ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל

מוגמר וגפריית מ"ט שרו ב"ש התם מנח
אארעא גיגית ונר וקדרה ושפור מ"ט שרו
ב"ש דמפקד להו אפקורי מאן תנא לאה
דת"ר ז"ל לא תמלא אשה קדרה עססיות
ותורמסין ותינה לתוך התנור ע"ש עם חשכה
ואם נתנן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו
כיוצא בו ז"ל ימלא נחתום הבית של מים
ויניח לתוך התנור ע"ש עם חשכה ואם עשה
כן למוציא שבת אסורין בכדי שיעשו לימא
ב"ש היא ולא ב"ה אפילו תימא ב"ה גזירה
שמא יחתה בגחלים א"ה מוגמר וגפריית נמי
לגזור התם לא מחתי להו דאי מחתי סליק
בהו קוטרא וקשי להו ואנין של פשתן נמי
ליגזור התם: כיון דקשי להו זיקא לא מגלו
ליה צמר ליורה לגזור אמר שמואל ביורה
עקורה וגיחויש שמא מגיס בה יבעקורה
וטוחה והשתא דאמר מר גזירה שמא יחתה
בגחלים י"האי קדרה חיימא שרי לאגוחה
ע"ש * עם חשיכה בתנורא מ"ט כיון דלא חזי
לאורתא אסוחי מסח דעתיה מיניה ולא אתי
לחתויי גחלים ובשיל שפיר דמי בשיל ולא
בשיל אסיר ואי שדא ביה גרמא חייא שפיר
דמי והשתא דאמר מר כל מיד דקשי ליה
זיקא לא מגלו ליה האי בשרא דגדיא ושריק
שפיר דמי דברחא ולא שריק אסיר דגדיא
ולא שריק דברחא ושריק רב אשי שרי ורב
ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי דשרי
ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה אלא
כדי שיעזלו מבעוד יום התם דברחא ולא
שריק איכא דאמרי ז"ל דגדיא בין שריק בין לא
שריק שפיר דמי דברחא נמי ושריק שפיר
דמי כי פליגי דברחא ולא שריק רב אשי
שרי יורב ירמיה מדיפתי אסיר ולרב אשי
דשרי ז"ל (והתניא) ז"ל אין צולין בשר בצל וביצה
אלא כדי שיעזלו מבעוד יום התם כבשרא
אגומרי אמר רבינא האי קרא חייא שפיר דמי
כיון דקשי ליה זיקא כבשרא דגדיא דמי:
ב"ש אומרים אין מוכרין: ת"ר ב"ש אומרים
לא ימכור אדם הפצו לנכרי ולא ישאלו
ולא ילוננו ולא יתן לו במתנה אלא כדי שיגיע
לביתו וכו' אומרים כדי שיגיע לבית הסמוך
לחומה רבי עקיבא אומר כדי שיצא מפתח
ביתו א"ר יוסי בר' יהודה הן הן דברי רבי
עקיבא הן הן דברי בית הלל לא בא רבי
עקיבא אלא לפרש דברי ב"ה: ת"ר "בש"א
לא ימכור אדם חמצו לנכרי אלא אם כן יודע בו שיכלה קודם הפסח דברי ב"ש
ובית הלל אומרים: כל זמן שמותר לאוכלו מותר למוכרו רבי יהודה אומר
כותח

הגהות הב"ח

(א) תיפתקא שבת פ"ד
(ב) וי"י מ"י פ"ג מהל' שבת
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'
טושי"ע אר"ח טו' הכלה
ז' ושי"מ טו' הכלה ז'

גליון הש"ס

ב"ש היא קרי' חיי' וכו'
ק"ב הישיבה כהני' ש"ן
לקמן דף ל' ב"ש מ"י
ד"ה שבת: ר"ח ד"ה נחיה
ש"ן וכו' כ"ב: ק"ל לא
מ"י תיקו' ל"ה מנ"י דר"ס
כ"ה חמון ומכיל דקדושה
מפיק ואף ל"ה ח"ל איכ"ה
דכ"ה להחיות ל"ה ח"ל איכ"ה
ש"ס ד"ל חמון ומכיל ח"ל
וה"ן כ"ן שפ"ר י"ח חמון
ול"ה חכ"ל דטעמ' פ"ד
משום חמון דח"ל חמון
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
כ"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
שבת כל זה מנ"י ח"ל ח"ל ח"ל
נירוק וכו' ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
וי"ן דמנ"י ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דג"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
דמנ"י חמון ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
ל"ה ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
מפיק כל ישיבת ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל
לקן ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל ח"ל

מוסף רש"י

שיכלה קודם הפסח
קודם שכל הפסח ידפסר
מל"ה עליו לנעורו מן העולם
ולא שיהא קיים בפסחים כ"ו

תוס' ישנים

(א) ולא השכיר לו השאל
כהמנו לנכרי ועיכבה כמי
אלו בשבת היה לז"ן
לשפיר כפי שאלה:

דמפקרא

זהו אפקורי. אע"ג
דאמר בנדרים (דף
מה). דבעינן הפקר כפי ג' הכל
לא בעינן דמסמחא ומפקדו להו ואין
לשמוך על זה להשכיר כוס לנכרי
ולהפקיר דהכא שאני משום דלא
אפשר בעינן אחר ועוד שאין הדבר
מפורסא: ז"ל ימלא נחתום
דמסמחא גזירה שמא יחתה חף ע"פ
ש"ס שהיה הרכה להחמסם מיישינן
שמא יטענו לפי שרגילים לחמס
על אש רפה ויהא צריך לחמס:
גזירה שמא יחתה. ואם תאמר
מעיקרא דלא ידע האי טעמא תקשי
ליה ממני דכשר כלל וביצה ומכרה
יש לומר דהתם ידע שפיר דהוי
טעמא משום שמא יחתה שאין דבר
מפסיק צ"נו לגחלים:

דילמא

מניח בה. והוי לזכע:
ביורה עקור' ושוחה.
ואין לחוש שמא יגלה ויגיס שאין דרך
להגיס כמו לחמס ועוד דשמא
מיהדק טפי: בשי"ר ואם בשי"ר
אסור. ל"ל דלא הוי כמאכל בן
דרוסאי דלי הוה כמאכל בן דרוסאי
שרי להשוחמו על גבי כירה אע"פ
לשאליה גרופה וקטומה:

האי

בישרא דגדיא ושריק. מפרש
בה"ג דמכיל ואילך איירי בכלל

רבינו חננאל

ובל היבא דאיכא למיחש
שכא יחתה בגחלים כגון
הנחת קדרה בתנור או חבית
של מים וכיוצא אפילו
כ"ה אסיר. והא דתניא לא
ימכור אדם חמון לנכרי ולא
ילוננו ולא ישאלנו כו'.
קרי' כו' עקיבא דאמר
כ"ה ש"מא מפתח ביתו.
כ"ה יוסי דאמר הן הן
דברי ריש הן הן דברי בית
הלל. וכן נבי חמון אוקימנא
בפסחים (וגא' כל שעה
שפורי לאלול בתו דתורה
סותר לכבוד ישראל חמון
לנו יהיא שעה חמישיית.
כרוב כסילאל דאמר חזקין
ואכלין כל ארבע ותורה
כל חמש

כותח

לא ימכור אדם חמצו לנכרי אלא אם כן יודע בו שיכלה קודם הפסח דברי ב"ש
ובית הלל אומרים: כל זמן שמותר לאוכלו מותר למוכרו רבי יהודה אומר
כותח

ותנין